

IDŐK TANUJA.

(EGYETEMES MAGYAR UJSÁG.)

**Szerkesztői szállás és kiadó-
hivatal:**

molnár-utca, 14. sz. a.

Szerk. iroda: váci utca, 19. sz. 2. em.

Előfizetési feltételek:

Pesten házhozhordással, valamint vidé-
ken postai szétküldéssel egész évre
16 frt., fél évre 8 frt., negyedévre 4 frt.

Megjelenik e lap vasárnapokat és ünne-
peket kivéve mindennap.

Hirdetések háromszor hasábozott sorraért
vagy annak helyeért 5 ujkr. s 30 ujkr. bé-
lyegdíj számítatik.

**Március 1-től június végeig négy
hónapra elfogadtatik az előfizetés
5 frt 34 krjával.**

**Száz negyvenegy főpásztor egyetemes
nyilatkozványa a szentszék világi ha-
talmának föntartása mellett.**

Ezen olyannyira fontos okirat legelőször a
brüsszeli lapokban jelent meg; Párisban talán
utánnyomni sem fogják. Ezen okmány még akkor
készült, midőn a congressus még nem volt elna-
polva. A congressus elé kívánták az egyesült fő-
pásztorok terjeszteni ünnepélyes ovástételöket,
mely így sem vesztett erejéből és fontosságából
semmit, habár a congressusra többé senki sem
gondol.

Az ugyszólván egész Európa püspöki kará-
tól aláírt nyilatkozványa Rómába küldetett, hová
a lengyel-, olasz-, spanyol- és franciaországi
főlíratokon kívül már Afrika- és Amerikából is
megérkeztek a hasonló tartalmú és irányu pü-
spöki nyilatkozványok. Eszerént IX. Pius ő szent-
ségének nem is kell egyetemes zsinatot hirdetnie.
Ime a világ előhaladott s biztos közlekedése le-
hetővé teszi, hogy az egész világ püspökei va-
mely fontos kérdésben rövid idő alatt hitelosen
nyilatkozhassanak, anélkül, hogy hosszú s veszé-
lyes utazásnak s néhol talán uralkodói akadékos-
kodásnak is kiténének magukat.

Biztosan hisszük, hogy Napoleon komolyan
fontolóra veszi a dolgok ilyenét helyzetét. Erre
látszik mutatni a müncheni hivatalos lapnak ama,
jó forrásból merített nyilatkozata, hogy Napoleon
*Romagna bekebelezésébe bele nem egyezik, elismeri
az egyházi állam integritását, és eddigi politikáját*

lényegesen módosítani fogja. Ez az, amit töle a
kath. világ vár és követel.

De lássuk már a száz negyvenegy püspök-
nek, eredetileg francia nyelven szerkesztett nyi-
latkozványát!

*Belgium, Angol- s Németország, Hollandia,
Irhon, az ausztriai birodalom, Skóthon és Schweiz
püspöki karának nyilatkozványa a pápa világi ha-
talma mellett.*

„A bécsi congressus borzasztó rázkódtatá-
sok után oly békeművet alapított meg, melynek
jótékony hatását hosszú időn át lehet tapasztal-
ni. A lefolyt év eseményeinek következtében
a hatalmasságok, kik a bécsi congressust aláír-
ták, elhatározták képviselőik által újra egybe-
gyűlni, hogy a közép-olaszországi zavarok fölött
tanácskozzanak.

A forradalmi mozgalom egy oly állam ha-
tárait lépte át, mely egészen különös viszonylat-
ban áll a kath. egyházhoz és egész Európának
törvényes érdekeihez. Tizenegy század óta sz.
Péter utódja a fejedelmi főségek sorozatában
foglalt helyet: ő a legidősbik közöttük. Igazság
és béke trónolt az ő hatalmának fölállításánál;
béke s igazság vezérli annak érvényesítését,
mely egyedül népe valódi szükségeinek kielégi-
tésére irányoztatik. Egy ily hatalomnak föntar-
tása megcáfolhatlan fontosságu Európa politikai
nyugalmlára. Mindazon fejedelmeknek, kiknek
kath. alattvalóik vannak, egykép ohajtaniok kell,
hogy a kath. egyház feje egy világi fejedelemtől
se függjön.

Egy oly párt, mely terveinek érvényesítését
főlebb helyezi az isteni s emberi törvényeknél, a
körülményekből előnyt szerze magának, a láza-
dás zászlaját a legatiókban kitéűzni, s arra törek-
szik, hogy az egész egyházi államot magához
ragadja. Ez megtámadása mindazon fejedelmek-

Még néhány teljes-számú példánnyal rendelkezünk.

nek, kiknek kormánya alatt katolikus népek élnek: ez kigunyolása 200 millió katolikusnak, kiknek érdekével az egyházi állam föntartása szorosán egybefügg. Ezenfelül ez a népjog ellen irányzott lövés is: mert a pápai uralom nem áll egyedül szemközt egy oly párttal, mely az egyházi államok belsejében szervezte magát. Nyilvános dolog, hogy a piemonti kormány már régóta készíti elő a lázadást; hogy ő az, mely ezt védi, bátorítja s vezérli; hogy egy piemonti tiszt állta fölkelők élére; hogy a toscanai forradalmi kormány csapatai a pápai területekbe nyomultak, hogy ő szentsége hűségét alattvalóit a győzelmes párt igája alá hajtsák.

Európát oly népjogi kötelék fonja át, melynek alapja a kereszténység. Egy államnak nem hatalma, hanem joga a határozó; mindenkinek el kell ismernie, hogy az igazság fölebb áll, mint a politikai érdekek. Hahogy pedig a szent atya békészerető trónját ilyenféle eszközökkel megdönteni szabad, akkor az európai népjog köteléke szét van szakítva.

Egyébiránt azon alapelvek, melyekre az olasz forradalom hivatkozik, egy oly hadizenet, mely nem egyedül az egyházi állam ellen intéztetik. Megengedve, hogy azonigények, melyekre a nemzetiség nevében hivatkoznak, győzedelmessé kell fognak az isteni parancsok és polgári engedelmesség fölött, ez annyira volna, mint megsemmisítő ítéletet mondani Európára hatalmas birodalmaira, melyekre nézve mostantól fogva öszszetes létök föntartása megszűnik a jognak kérdése lenni, s nem lenne egyéb, mint az erő- és cél-szerűségnek kérdése.

Mielőtt az aulirottak szót emelnek Európa színe előtt a pápa világi uralmának jogaért, védik együtt az egyház ügyét és kétszáz millió katolikus legszentebb érdekeit; védik együtt azon meggyőződéseket, melyek minden kereszténnyel és a valódi polgárisodás minden gyermekével közösek; védik az igazságot, a békét s Európa népeinek biztonságát. Nem lesz sikeretlen, hogy ezen szöveget hallatva lőn.

Aláíratta

Bécsben, Linz, Boroszló, Kalocsa, Hildesheim, Olmütz, Zágráb, Brüm, Freiburg (Breisgau), Görz, Esztergom, Marburg, Münszter, Nagy-Várad, Osnabrück, Paderborn, Pelplin, Győr, Rottenburg, Trier, Regensburg, Karlsburg, Klagenfurt, Eperjes, Eger, Fulda, St.-Pölten, Limburg, Nyitra, Posen, Salzburg, Treviso, Speyer, Udine, Trieszt, Velence, Brixen, Köln, Grác, München, Przemysl, Szombathely, Trient, Verona, Veszprém, Budweis, Pécs, Diakovár, Leitmeritz, Lesina, Lemberg, Parenzo, Temesvár, Segna, Würzburg, Adria, Mainz, Padua, Szatmár, Szepes, Augsburg, Bamberg,

Körös, Lugos, Portogniato, Vác, Székes-Fehérvár, Belluno, Chioggia, Königsgrätz, Prága, Roznyó, Spalato, Zara, Kassa, Balásfalva, Laibach, Passau, Cattaro, Sebenico, Veglia, Ragusa, Krakó, Szamos-Ujvár, Lüttich, Namur, Southwark, Tourna, Clifton, Chepstow, York, Gent, Besztercebánya, Brügg, Heram, Preshome, Northampton, Chur, Freiburg (Schweizban), Solothurn, Salford, Sitten, Hoeven, Schrewsbury, Armagh, Plymouth, Roermonde, St.-Gallen, St.-Maurice, Glasgow, Haaren, Haarlem, Mullingar, Waterford, Fermoy, Derry, Killarney, Sligo, Thurlesban, jan. 6., 10., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 20., 21., 22., 23., 24., 27., 28., 29., 30., és 31-én; febr. 1., 2., 5., 6., 7., 8., 14., 16. és 17-én 1860. ezek által: *Schwarzenberg Friderik*, herceg, pápai bibornok-érsek. *Geissel János*, kölni bib.-érsek. *Schöszky Egan. János*, herceg, esztergami bib.-érsek. Magyarország primása. *Rauscher Otmár-József* herceg, bécsi bibor.-érsek. *Hanik György*, zágrábi bibor.-érsek. *Ramazotti Angyal*, velencei patriárka. *Hermán freiburgi* (Breisgau) érsek. *Godcassi József*, zarai érsek. *Leon*, posensneseni érsek. *Tarnóczy Miksa-József*, herceg, szalzburgi érsek. *Kunszt József*, kalocsai érsek. *Trevisanato Lajos-József*, udinei érsek. *Dixor József*, armaghi érsek, írthoni primás. *Zwiyszen János*, utrechi érsek, és hercogenbuschi apostoli helyettes. *Fridrik*, olmützi herceg-érsek. *Sándor*, fogarassai érsek. *Gollmayr András*, görcei herceg-érsek. *Scherr Gergely*, müncheni s freiszingi érsek. *Leaby Patrik*, caszheli érsek. *Deinlein Mihály*, bambergi érsek. *Cantwell János*, meathi püspök. *Károly*, königsgrázi püspök. *Hille Agoston-Bertalan*, leitmeritzi püspök. *Ferenc-Jakab*, haarlemi püspök. *Imre*, segnai s modrusi püspök. *János*, trienti herceg-püspök. *Labis Gáspár-József*, tournai püspök. *Miklós-József*, namuri püspök. *Lajos-József*, genti püspök. *Pini Lajos-Mária*, spalatói s macarscai püspök. *Bordini Fülöp-Dom*, lesinai s brazzai püspök. *Henrik*, passau püspök. *Jakab*, chioggiai püspök. *Ernst Antal*, brünni püspök. *Miklós*, speyeri püspök. *Blum Péter-József*, limburgi püspök. *Arnoldi Vilmos*, trieri püspök., b. *Erdélyi Vazul*, nagyvárad i. e. püsp. *Gaganetz Jozs.* eperjesi g. e. püsp. *Péter-József*, szitteni püspök. *István*, lausannei püspök. *Slomschek Antal*, lavanti herceg-püspök. *Wierchleyszki Xav-Ferenc*, przemysli l. sz. püspök. *János-Péter* st.-galleni püspök. *Legat Bertalan*, trieszti s capodistria püspök. *György*, eichstädti püspök. *Müller János-György*, münszteri püspök. *Lipp Jozsef* rottenburgi püspök. *Jachimovicz Gergely B.* przemysli, sambor- és sanoki g. e. püspök. *Kristof-Florenc*, fuldai püspök. *Evang. János*, brüggei püspök. *Antal-Gergely*, wütrburgi püspök. *Ranolder János*, veszprémi püspök. b.

Kette
maye
Alaj
püsp
püsp
hilde
püsp
Fere
beszt
Bron
wark
Imre
budw
kalsz
kassa
Lajos
roern
püsp
szef,
pök.
Mári
veron
trebig
Ag, n
Arno
püsp
Vilmo
water
Renie
Péter
borni
Dávid
püsp
püsp
mos, c
püsp
missi
s pol
püsp
rena
pük.
grác,
püsp
rentin
pök.
szaki
castal
lyetto
skóth
topol
Genk
Bagn
Spür
megt
szere
püsp
helyn

es-Fehér-
ga. Rozs-
Laibach,
usa, Kra-
nthwark.
Beszter-
orthamp-
lothurn,
Armagh,
Maurice,
Water-
Thurles-
17., 18.,
s 31-én;
n 1860.
g, págai
-érek.
ni bib-
Otmár-
György,
velencei
(an) ér-
pösen-
herceg,
érek.
vor Já-
zen Já-
postoli
Sándor,
herceg-
ngi ér-
in Mi-
meath
s Agos-
Jakab,
üspök.
ár-Jó-
i püs-
os-Má-
Fülöp-
assau
Antal,
Blum
Vilmos,
li g. e.
er-Jo-
üspök.
Wier-
üspök.
talan,
stádti
üspök.
Ger-
püs-
Já-
burgi
k. b.

Ketteler, Vilmos Emanuel, mainzi püspök. Ströss-
mayer József-György, diakovári püspök. Zaboyszki
Alajos, szepesi püspök. Briggs János, beverley-i
püspök. Brown Tamás-József, menport-s ménévei
püspök. Vilmos, hexami püspök. Eduard-Jakab,
hildesheimi püspök. Kollárcsik István, rozsnyói
püspök. János-Antal, trevisói püspök. Szaniszló
Ferenc, nagyvárad i. sz. püspök. Moyses István,
besztercebányai püspök. Vilmos, salfordi püsp.
Browné-Jakab, shrewsbury püspök. Tamás, south-
wark-i püspök. Sándor, csanádi püspök. Farkas
Imre, székesfehérvári püspök. Jirsik János-Valér,
budweisi püspök. Ignác, st.-pölteni püspök. Pa-
kalszki József-Alajos, tarnovi püspök. Fábry Ig.,
kassai püspök. Tivadar, lüttichi püspök. Haynald
Lajos, erdélyi püspök. Paredis János-Agoston,
roermondéi püspök. Van-Hooydonk János, bredai
püspök. Girk György, pécsi püspök. Ferenc-Jó-
zsef, linzi püspök. Szenczy Fer., szombathelyi püs-
pök. Henrik, breslauer herceg-püspök. Ottokár-
Mária, szekauer herceg-püspök. Riccabona Bened.,
veronai püsp. Zubranik Vin., ragusai püsp. és a
trebignói megye apostoli helyettese. Roskorányi
Aj., nyitrai püs. Alexi Ján., szamosújvári g. e. püs.
Arnold Kár., baseli püsp. Dobra Sándor, lugosi
püspök. Vitezich János-József, vegliai püspök.
Vilmos, plymouthi püspök. O'Brien Domonkos,
waterfordi püspök. András, concordiai püspök.
Renier János, feltre- s bellunói püspök. Manpas
Péter, sebenicói püspök. Martin Konrád, pader-
borni püspök. Márk, cattarói püspök. Moriarty
Dávid, Kerry-i püspök. Vince, brixeni herceg-
püspök. Vilmos, eliftoni püspök. Friderik, paduai
püspök. Simor János, győri püspök. Keane Vil-
mos, cloynei püspök. Marvitz János N. A., kulmi
püspök. Pál, osnabrücki püspök s az éjszaki
missiók apostoli helyettese. György, parenzói
s polai püspök. Smiciklas György, körösi g. e.
püspök. Szeneztrej Ig. regenszburgeri püspök. Fe-
renc, nordhamptoni püspök. Camillo, adriai püs-
pök. Haas Mihály, szatmári püspök. Dinkel Pon-
grác, augsburgi püspök. Bálint, gurki herceg-
püspök. Peitler Antal-József, váci püspök. Flo-
rentini, churi püspök. Gillooly L., elphini püs-
pök. Kyle Jakab, germanicai püspök s az éj-
szaki Skóthon apost. helyettese. Murdoch Jakab,
castabalai püspök és a nyugati Skóthon apost. he-
lyettese. Schmidt Sándor, pariumi püsp. s a nyug-
skóthoni apost. helyettes társüspök. Kelly F., ti-
topolisai püspök és derryi apost. helyettes. Van-
Genk J., adrali püspök, bredai apost. helyettes.
Baquoud István, bethlehemi püspök. Litvinovitz
Spiridon, canatai püspök és apost. helyettes a
megürrült g. e. leMBERGI püspökségben. Gladys-
szewicz, káptalani helynök a megürrült krakói
püspökségben. Manastyrsky Antal, káptalani
helynök a megürrült l. sz. leMBERGI püspökme-

gyében. Kosz Antal, káptalani helynök a meg-
ürrült laibachi püspökme gyében.

Ezen 126 főpásztorhoz csatlakoztak aláírá-
saikkal ismét a következők: Sterckx Eug. biborn.,
belgiumi áldornagy, mechelni érsek. Wiseman
Miklós, westminsteri bib.-érsek. Cullen Pál, dublini
érsek, irhoni primás. Errington György, trape-
zuuti érsek in part. és westminsteri társüspök.
Browne Jakab, kilmorei püspök. Mac Rally Kár.,
clogheri püspök. Feeny Tamás, killalni püspök.
Duncan Patrik, achornyi püspök. János, ardaghi
püsp. Roskel Richárd, nottinghami püspök. Grosz
Sándor, liverpooli püspök Tamás, ferus-i püsp.
O'Hea M. rozsi püspök. Flannery Mihály, killalocci
püspök. Leaky János-Pius, auloni püspök in part.
dromorei társüspök.

Thouvenel sürgönye a bécsi francia követhoz. Moustier marquis urhoz.

Thouvenel jegyzéke a bécsi francia követhoz oda-
irányult, hogy általa az ismert angol javaslatok Bees-
ben való elfogadását támogassa. Közöljük ezennel annak
szövegét, megjegyezvén, hogy ez minden eddig általunk
közlött francia diplomatiái okmányok közt a legneveze-
tesebb, minthogy az igen hű átüzetét adja a francia po-
litikának a villafrancai békeelőzmények óta:

Páris, jan. 31. 1860.

Marquis ur! Utóbbi sürgönyöm közlé Önnel javas-
lataimat Olaszországot illetőleg, melyeket britt ő felsége
kezdemenyezett, valamint értesítém Önt azon fogadta-
tásról, melyben azok a francia kormánynál részesültek.
Mi azon biztos reményt tápláljuk, hogy a bécsi kabinet
méltányolandja feleleteink jellemét, valamint szabadel-
vőségünk és őszinteségünk azon érzelmeit, melyek azt
sugalták. Midőn ezennel hivatalos működésemet a
mostani conjecturák közt megkezdem, igen kényes hely-
zetben vagyok, mert tudom, hogy azoknak továbbra való
nyújtása Európára nézve igen veszélyes volna, és így
kénytelen voltam ezeknek végét szakítani. Azon érte-
kezletekből, melyeket elődömmel szőttem, valamint e
tárgyban készített okmányokból azon meggyőződést me-
rittettem, hogy kötelességemből kifolyólag ő felségével
leplezetlenül közöljem véleményemet. Anélkül, hogy a
mult emlékeit visszaidézzem, csak azon tényeknél kez-
dem, melyek a villafrancai békeelőzmények aláírásakor
fölmerültek. A császár, ki, ha szabad így kifejeznem ma-
gamat, kellemesen emlékezvén vissza felséges ellenével
történt találkozására, egy, hadseregéhez intézett nyilat-
kozványában azon eredményt tüntette föl, melyet anél-
kül, hogy a háborut folytatta volna, elérni vélt. A béke
alapföltételeit az osztrák császárral, mult év július 13-kán
megállapította. A háború főcélja el van érve: Olaszor-
szág első ízben nemzetté lesz. Velence osztrák uralom
alatt marad, de ennek dacára olasz tartománynya leend.
A mozgalomban részt nem vett, avagy birtokaikba viz-
szahivott kormányok belátandják az üdvös reformok
szükségességét. Olaszország, mely ezentül saját sorsá-
nak kovácsa lesz, magának tulajdonítsa, hahogy a rend-
ben és szabadságban élő nem halad. Midőn a császár e
nyilatkozatot tevén, azon remény dagasztá keblét, hogy
Olaszországnak új szervezése összecyegyztethető lesz a
régí dynastiák visszaállításával; ő felségének ugyanis az

volt kedvenc eszméje, hogy ezen dynastiák fejei dacolni fognak a fölmértől nehézségekkel; hogy alattvalóik hangelését részökre ismét megnyerjék. De mi történt? az államok birtokában maradt régi kormányok nem fogatosították azon reformokat, melyeket a császár szándokolt. A szent szék, habár késnek mutatkozott e pontban, kívánalmukhoz színi, jónak találta ígéreteinek bevalását határozatlan időre elnapolni. Az osztrák kormány nagy hallgatagságot tanúsított azon szándéklatok irányában, melyek a császárnak Velence kormányzatára nézve tététek. A modenai herceg erőhatalommal akart visszatérni országába, és a toscanai nagyherceg bevárta, míg a nemzeti gyűlés összeül, hogy a tróntól való megfosztatását kimondja. A közhelyzet igen bonyolult volt, midőn a zürichi békeszerződés aláírására nézve a tárgyalások megkezdettek. Míg a császár kormánya a zürichi határozmányokban biztosítást ada toscan, modenai és pármiai dynastia jogai fontartására nézve, Reizet gróf és később Poniatowszki herceg megbízást kaptak Közép-Olaszországba menni, ott tanácsot és intéseket adni. En bevalom, hogy örömet hívatkozom e pontra nézve azon tudósításokra, melyeket a bécsi udvar visszavont. A császár kormánya ösztönözöttve azon élénk vágytól, hogy nem csupán ígérétét bevaltsa, hanem egyszersmint Olaszország nyugalalmát és függetlenségét is biztosítsa, egy perig sem habozott népszerűségét kockára tenni. A hang, melyen azon időben Turinban felszólat, a szilárdság ugyanazon jellemet hordja magán. Ő felségének kormánya, mintán mindent elkövetett a heregeket alattvalóikkal kibékíteni, azon nézetben volt, hogy Európának tekintélye ezen tárgyat keresztülviendi. Ezért pendíté meg a congressust. Ausztria, nevezetesen leginkább értesült azon kitarásról, melyet ez ügyben tanúsítottunk. Ausztria jól tudja, mennyire sajnáltuk azon kifogásokat, melyekkel a fölhatalmazottak egybehívása találkozott. Nem akarom mondani, hogy mi indítá Ausztriát bannalatra, nem is akarok oly szót kiejteni ajkaimon, mely őt megsejtetheti, de megbizathatik-e e hatalom azzal, hogy a trónfosztott dynastia visszahelyezése mellett föllépjen anélkül, hogy a háboru eredménye meghiusulna és annak célja megtagadtassék? Avagy képes volna e Franciaország maga részéről népeit ilyesmire erőszakolni anélkül, hogy bevallott elveit lábba ne tiporja? En Rechberg gróf loyaltására bizom ezen kérdésekre feleletet adni. Helye van itt még egy új eseményre utalnunk. Ha emléktünkbe idézzük a tíz év előtti eseményeket, azt hihetnők, hogy az anarchia Közép-Olaszországban túlsúlyra fog vergődni, és a demagogia ronboló szelleme mindent elárasztand. Ezen aggodalmak mindeddig nem teljesültek, és ha bármínő befolyásnak tulajdonítjuk is ezen eredményt, annyit bizonyos, hogy általánvéve a rend uralkodott ott, dacára a körülmények ingerlő voltának, és a hatalmak szabálytalanságának. Az Olaszország által felmutatott váratlan látvány, míg némelyeket meglepett, másoknál rokonszenven keltett, és ezen utóbbi érzelem Európának egy részében oly erővel nyilatkozott, melyet félreismerni nem lehet. Innen származott azon helyzet, melyet sem a császár kormánya, sem Ausztriának nem lehet föltötte komolyan tekintetbe nem venni, azon következmények tekintetéből, melyek a közvélemény hajlamainak hibás fölfogásából eredni fognának.

Isten őrizzen marquis ur, hogy mi az ígéretek szent-ségéről ne volnánk úgy meggyőződve, mint akárki más. Amde vajjon kötele-e Franciaország minden áron és minden eszközzel visszahelyezni trónjaikra a pármiai, modenai és toscanai dynastiákat? Sem a villafranceai alapítványok, sem a zürichi nem birnak bizonyára ily bolderóvel. Franciaország nem ígért egyebet erkölcsi közreműködésnél, melynek fél évi erőködés után való-

ban el kell ismernie halátszalanságát — Sajnálkozása, hogy a bécsi kabinet azt nem tudja, őszinte és mély; a császári kormány tétovázás nélkül kimondja ezt; azonban kénytelen számba venni a legyőzhetlen nehézségeket, melyeknek congressus általi megoldhatóságáról, mint Metternich hg ur egyik újabb föléves tanusítja, az osztrák kormány is lemond.

Vég nélküli fel kell-e akadunknunk ily akadály miatt? Szemet kell-e hunyunk azon veszélyekre, melyekkel ezen bizonytalan állapot egész Európára nehézkedik; a vak történetre hagyjunk-e miúndent, kockázatra azt, hogy tisztán forradalmi érzelmek váltsák fel azon érzelmeket, melyeknek helyeslését mi Ausztriától nem kívánjuk, de melyeknek feltétlen kárhözhatását ő sem kívánhatja oly kormánytól, mely a nép szavazatából vette eredetét. E veszélyes játékban a monarchicus eszmék, melyek mostanig nem szüntek meg jellemezni az olasz mozzalmat, csakhamar másnemű eszméknek fogynának helyet adni: a népek utóljára hozzászoknának azon kormányhoz, melynek csak is igazi neve fogna hiányzani, azon kormányhoz, mely létezésének okát régi hagyományokban találná, melynek nyoma a félsziget bizonyos részeiben még nem tűnt el egészen.

Nem teszem föl marquis ur, hogy ezen tekintetek soha sem fordultak volna meg Ferenc József Császár elméjében, azért nem kerülhetek azok ki Napoleon császár figyelmet sem.

Mihelyt tehát az idegen erőszak használata ki van zárva minden combinatióból, hogy lehet kimenekülni e vak utból; a császár kormányaának mely meggyőződése, hogy a bécsi angol javaslat közül az utolsó megmutathatja erre az utat. Tudja, hogy ezen meggyőződést a bécsi udvar, ha szintén osztaná is, nem mondhatná ki. Bölcseiségétől azt reméli, hogy habár az elvek különbözőzése különféle fölfogásokra vezethet, s néha kell is, hogy vezessen: nem szükséges, hogy abból, midőn a becsület mentve van mindkét részről, végzetleges öszszetűközések támadjanak, melyek mind Franciaország, mind Ausztria elzártaitól annyira távol állnak.

Mellőzzük egy pillanatra az eseményeket s térjünk egycsenen a tényekre, melyek a helyzet fölött uralkodnak. Olaszország századok óta nyílt küzdelmi terület volt a francia és osztrák befolyásnak; e tér az, melyet végkép el kell zárunk. Ha a régóta vetélkedő két hatalom bármelyike oly áldozatot hoz, mely a másiknak előnyére válik; ha az Olaszország fölötti uralom, csupán a kéz változván, egyideig még a miénk maradna, a kérdés oly állásba jöne, mely minden vitaközást unalmassá és meddővé tenne. De nem így van a dolog, ha a vetély megszűnik. Franciaország nem törekszik arra, hogy Olaszországban Ausztria helyét elfoglalja, azt akarja, hogy maga Olaszország közvetlenül legyen felállítva s alakuljon egy oly terület, hol megszűnik a két hatalom befolyása, mely időről időre egymás fölébe került, s mindig baj forrása volt egyikére vagy másikára.

Ha ily megoldás létre nem jön, mely más nem lehet, mint a miről szó volt Villafranceban és Zürichben, ha nem is szellemét, de modalitását tekintve — hiába keresek egy más módot, mely új veszélyekkel ne fenyegetne. Ellenben, ha ily megoldás sikerül, nem mondom a bécsi kabinet helyeslésével, melyet a császár kormánya nem keres, hanem csupán formszerűen ellenzése nélkül és a messzalátók szeméi benne nem vennék észre egy későbbi öszszetűközésre szolgáló okot Franciaország és Ausztria közt: akkor kétségkívül egyetlen egy örök sem maradna Európában, amelyre nézve a hatalmaknak könnyű ne volna egyetértetni. Ez érdekek ily kiegyenlítését, ennek kinyilatkoztatására föl vagyok hatalmazva a császártól, az ő részéről a legméltánylóbb elismerés

fogud
gyűn
köt
lyet
tenu
ajánl
jének
tosté
minő
örköd

szólt
kérd
nős st
maga
Azon
vonat
ndvar
korm
tekin
nyen
hajolv
Európ
mény
melye
mérés
itéltet
mint a
a be
fön fo

grófn
ezirán

a M. C

minde

tésben

sében

velési

sében,

és nem

ágaiba

nél ero

és ker

rek isu

lyok t

elosztv

tása; s

lei, a

trágya

tésztr

állatok

termet

sokra

ról, a s

kerítész

alkozása,
s mely; a
ezt; azon-
ehézsége-
ról, mint
t, az osz-

ly miatt?
melyekkel
szedik; a
atva azt,
on érzel-
em kíván-
sem ki-
ból vette
eszmék,
az olasz
fogának
azon kor-
nyázati,
agyomá-
bizonyos

kintetek
Császár
leon csá-

a ki van
ektilni e
özödése,
gumlat-
ődést a
atná ki-
tilőnbő-
tis, hogy
becsület
ltközöl-
d Ausz-

s tér-
tt ural-
mi tere
melyet
atalom
önyére
a kéz
kérdés
assá és
vetély
hogy
akarja,
litva s
atalom
s min-

s nem
bhen,
hiába
fenye-
dom a
nyája
nélkül
e és
ág és
erdei
knak
venli-
va a
nerés

fogá követni azon uralkodó és kormánya iránt, ki ily gyöngéd természetű s annyira ünneplés körülmények közt jóakaró indulatának oly bizonyítványát adná, melyet ő fölsége mindig nagyrabecsül. Nincs miért hozzá tennem, hogy ha az angol királynő ő fölsége által tett ajánlat el lesz fogadva, a császár kormánya szerencsés-jének fogja tartani az annyira kívánatos őszinteség biztositkaival segélyére lenni s ha a restaurációnak bármi lehetőségé még fennmarad, lelkesmeretesen fognak örködni afölött, hogy ebben ők ki ne legyenek játszva.

On észreveszi, marquis ur! hogy én mindeddig nem szóltam Romagna helyzetéről; ez onnét van, mert ezen kérdés Franciaország és Ausztria között nem volt különös stipuláció tárgya, mint a heregségeké; főtartom magamnak azt egy közelebbi sürgönyömben tárgyalni. Azonban nem vonakodom önmek kijelenteni, hogy — vonatkozva a nemzetközi tényekre, melyeknek a bécsi udvar, ugyanazon cím alatt részese, mint mi, a császár kormánya a legátiónak a sz. szék általi birtoklását nem tekintheti másként, mint világi szempontból, s érzékenyen sajnálja, hogy a római udvar az ő ajánlataira nem hajolva, sőt — több okkal mondhatni — közönyös lévén Európa egyértelmű tanácsaira 1831 óta, valamint az események leckéire is, a dolgot azon pontra engedé jutni, melyen az áll; és hogy mi még ajánkozánk minden mérsékletre, minden kombinációra, mely alkalmasnak ítéltünk, kevésbé radical megoldást eredményezni, mint a földarabolás — azon egyedüli feltétel alatt, hogy a be nem avatkozás elve a külhatalmasságok részéről fön fog tartatni.

On marquis ur szíves leendő s sürgönyt Rechberg grófnak fölolvassni, s erről egy másolatot is adni, ha eziránt kívánatát fejezné ki. Fogadja szb.

(aláírva)
Thouvenet.

Programmja

a M. Gazd. Egyesület budai birtokán életbeléptetett vincellér- és kertész-képző gyakorlati tanintézetnek.

A) Tanítási terv.

1. §. A tanfolyam ezen intézetben három évig tart, s minden évben szeptember 1-én kezdődik.

2. §. A tanítás áll:

a) *Gyakorlati foglalkozásokból*: a gyümölcsfatermesztésben, szőlőművelésben, konyhakerti növények művelésében, kísérletkép új kereskedelmi és iparnövények művelésében, kerti és gazdasági vetemény-magvak művelésében, melegágyi növényművelésben, növényzaporítás- és nemesítésben stb.

b) *Elméleti oktatásból*: a természettudományok azon ágaiban, melyek a szőlőművelés és haszonkertészetnél eredményesebb üzésére fontosak, tehát a vincellér- és kertész szükségeseihez képest: a *növénytanból* a rendszerek ismertetése, a növényesládok leírása; azon szabályok tanítása, melyek szerint a növények a földszínen elosztvák, a növénybetegségek ismertetése és gyógyítása; az *ásvány és vegytanból* a földnemek ismertetése, a föld- és trágyanemek vegybontási fogásai; az *állattanból* a kertészetre és szőlőművelésre leginkább káros és hasznos állatoknak természetrajza; a *természetből* a testek természeti tulajdonságairól, a melegség, világosság stb. természetéről, s a kertészeti és szőlőművelési foglalkozásokra való befolyásáról; és az állati és időjárási viszonyokról, a szelek, eső, hó stb. befolyásáról a növényéletre; a *kertészet és szőlőművelés elméletéből* általában vonatkozva a

földre, a növények táplálkozására, a föld elkészítése körüli eljárásokra (egyengetés, ásás stb.), a magvetésre, ültetésre, fa- és szőlőmetszésre, a növények nemesítése- és szaporítása módjaira stb.

c) *Elmélettel párosult gyakorlati utmutatásokból* mind azon képesség és ügyesség megszerzésére, mely szükséges arra, hogy valaki magának p. o. növénygyűjteményt állíthasson, jeles gyümölcsfajokat viaszból vagy tábla-papírból (papir maché) a természet után készíthesse, vagy azokat természetihven lefesthesse, rendszeresen leírhasse. Ide tartoznak továbbá mindazon eljárások, melyek műipari és kereskedelmi tekintetben a gazdasági iparra nagyfontosságúak, a gyümöleseltartás módja, friss és szárított, vagy akár mikép, az eltartásra alkalmas állapotban; a gyümölcs aszalása, gőzben és cukorral befőzésre stb.; utmutatás a fák és egyéb növények nyalabolásában, hogy azokat meszse földre küldhessék stb.

3. §. A tanítványok kötelesek minden, a haszonkertészet és szőlőművelés körébe tartozó munkákban magukat gyakorolni. A munka, a tanítvány erejében mérve, általában úgy osztatik fel, hogy a tanuló a könnyebb munkákon kezdve, a tanfolyam alatt minden kertészeti és szőlőművelési munkában gyakoroltassék, melynek valamikor a maga szakában hasznát veheti. Napkeltével munkába állnak, 7 órától 8-ig reggeliznek, 12-től 1-ig ebédelnek, fél öttől 5-ig ostromáznak, s innét napnyugtáig ismét dolgoznak. Nyugalomra és dologra harang ad jelt.

4. §. Az elméleti tanítás kezdetét veszi a szigorubb téli idő korábbi vagy későbbi beálltával, de mindenestre december elején, s eltart a tavaszi munkák későbbi vagy korábbi beálltáig.

5. §. Miután a téli hónapok leginkább az elméleti kiképzésre szenteltek: köteleességében áll a tanítványoknak az előadásokra és rajzolásra szánt órákon pontosan megjelenni, naponként pedig télen által is legalább 5—6 óraig, egyenesen az intézet javára kívül a kertekben, ha az idő engedi, vagy ellenkező esetben bent a dolgozó teremben *oltás, nemesítés, gyékény, méhkas* vagy más eflélek készítésével foglalkozni.

6. §. Vasár- és ünnepnapok nyugalomra szánvák, de kötelesek a tanítványok az isteni szolgálat gyakorlataira, s az el nem kerülhető foglalkozások teljesítésére, melynek p. o. a fölváltva kiszabott kerti örködés, melegágyi ablakok nyitogatása, vagy takarása, ugyazintén szárazság idején a gyengébb növények reggeli és esteli öntözgetése stb.

7. §. Utmutatást és magyarázatot a technikai eljárásokra nézve a tanítványoknak gyakorlati uton, ugyan az intézet kertésze és vincelléré is nyújt, de leginkább az intézet felügyelője, mint egyszersmint tanító, jelenleg *tr Entz Ferenc* ur; ki a téli hónapokban az elméleti előadásokat is, amennyire a tárgy engedi, demonstratív módon maga tartja.

8. §. A tanfolyam végével a tanítvány nyilvános próbatételnek vetetik alá, s a vizsgát a M. Gazd. Egyesület által kiküldött bizottság előtti tartozik letenni. Ezen próbatételről aztán az Egyesület részéről bizonyítványt kap, melyben mind erkölcsének, mind hasznavehetőségének fokozata kitétik. (Vége követk.)

HIVATALOS.

Ő cs. kir. Apostoli Főlsége f. évi febr. 22-ről kelt legfelsőbb határozatával legkegyelmesebben megengedni mbitóztatott, hogy a *Sothen* János C. kereskedő által, sorsjáteki eredményül átnyújtott hatvan ezer a. ért. fo-

antánjárás,
dicéséres,
régí iro-
tassággal
ani érte-
erényiség,
igazolva
— Az ér-
Brassai
otta; eza-
t érdekes
lt s válo-
ny hölgy

Iső tuda-
u nagy.

z föl haj-
teljen föl
g napia,
envedt
védések
nap, a
nyeseket
o religio-
lan eszi-
öntösét,
k renge-
csás és
t mú-
Fedd le
nemzeti
Minden
rlegben,

melyen
aladnia
nyások
ok vi-
ny vilá-
megten-
kitar-

R. I.

irjuk,
yította
semmi
etéről,
azon-
széd-
onnak
jelen

koza-
lyzete
osz-

tályrétegében: azon kérdések, melyeket mi életüknek nevezünk, naponkint mindinkább bonyolultak, és a megkísértett oldásokból mindig újabb kérdések merülnek föl. Hogy ezen helyzet sokáig nem tarthat, az bizonyos. Ezért mondtuk főnebb, hogy a francia császárnak a törvényhozótest meguyitásokor teendő nyilatkozatától várjunk némi tájékoztatást a történendőkre nézve. Szeretjük hinni, hogy nem sokára a bonyodalmakszerenesés kinemelt nyerenének. Azon különböző váltakozások, melyeken a francia politika az utóbbi háboru óta kereszttülment, elegendő bizonylatot szolgáltatnak nekünk, hogy III. Napoleon nem mindig oly ura a helyzetnek, melynek láttatni akarja magát. — Anyi hatalma, és befolyása azonban van neki, hogy a helyzetet mindig bonyolultabbá tegye.

Mi jósok nem vagyunk, és így semmi conjecturát nem akarunk tenni a császári megnyitó beszéd tartalmáról. Annuit azonban eleve megjegyzünk, hogy Franciaország egyáltalában nem nagy barátja az annexiónak, s azért épen nem hagyott föl azon gondolattal, hogy Toscana — egy savoyai hereg kormányja alatt új állam-szerkezetet kapjon. Victor Emánuel, mint azt tegnap közöltük, kívánta, hogy Napoleon adjon neki utasítást, miként viselje magát, miután Olaszországban a mostani helyzet állítólag igen válságos, Cavour kijelenté, hogy mindenben követni fogja Franciaország tanácsadásait, csak azt kéri, hogy ne kóssenen ezen utasítások megküldésével, mert különben kénytelen volna a Közép-Olaszország népessége által állítólag eleje tüzött földadatot s megbízást teljesíteni.

Ezekből láthatják olvasóink, hogy Turinban a hangulat igen izgatott. Az „Opinione” szerint ugyan Oroszország az annexio ellen nem tiltakozott volna; azonban e lapnak nem lehet föltétlenül hinni; mert jól értesült közlőknek erőstik, hogy a orosz- és orosz követek néhány nap előtt igen fontos sürgönyöket kaptak, melyek az annexiót ellenzik. Sőt többet mondunk; az angol kabinet is jegyzéket menesztett a turini udvarhoz, melynek természeté hangja igen ellenkezik a Palmerston-miniszteriumra épített reményekkel. Hogy Franciaországnak mi a valódi szándoka, csak gyanítani lehet; annyi áll, hogy Vaillant tábornagy, kit a szárd király Milanóban igen szívélyesen fogadott, tartózkodóvá lett. A Felső-Olaszországban állomásozó francia hadsereg minden percben várja a parancsot, hogy fegyverkezésen álljon, de azt még senki sem tudja, hogy minő irányban fog elindulni. Mindezen tudósítások igen nagy benyomást tettek a szárd királyra, aki izgatott kedélyállapotában a következő nyilatkozatot tette volna: „én az annexiót mindenesetre fogamatosítani, és egész Olaszországot fölfegyverezni fogom, s így dacolhatok bármínő megtámadással.” Ilyen nyilatkozatot mindenesetre csak izgult kedélyállapot tehet.

A „Patrie” ismét egy cikket közöl, melyben bebizonnyítani igyekszik, hogy Savoya minden áron francia akar lenni. — E cikk, mint látszik, Schweiznak törekvéseit ellen van intézve, mely igénybe akarja venni a semleges területet, habogy Savoya Franciaországba kebelezze magát.

Fanti szárd hadügyminiszter, egy körözvényt bocsátott ki, melyben a régi tartományok szabadságos katonái visszahívatnak.

Tegnap írtuk, hogy Cavour gróf a mult hónap végén Milanából visszatérendő volt. Mint állítják, a bellégi tárcával Ratazziát kínálta meg.

A pétervári újság is megeafolja a „Chronicle”-nek tudósítását az osztrák-orosz szövetségről.

A müncheni újság, mint állítja, hiteles forrásból értesült, hogy Napoleon nem egyezik bele Romagna an-

nexiójába, elismeri az egyházi állam területének épségét, s eddigi politikáját lényegesen módosítani fogja. —

Franciaország új előterjesztéseket tön az olasz kérdés megoldására; de Bécsben, mint az ottani lapok írják, ennek semmi hitelt sem adnak. Bécsben ugyanis csak színelgesnek tartják Franciaországnak vonakodását az annexiótól, és habár az áll, hogy Franciaország, mint közöltük, Toscanának és Romagnának bekebelezése ellen főnebb fölszólítást intézett Szárdiáához, Bécsben mégsem kételkednek abban, hogy az annexio fogamatosítása meg fog kísértetni.

Legújabb.

— London, márc. 2-án. A tegnapi „Morn. Herald” (Derby közlönye) a leghitelesb kufforrásból állíthatni hiszi, hogy Thouvenel febr. 26-án oly tartalmu jegyzéket intézett Turinba, mely szerént Napoleon bekebelezeteni csak Parmát, Modenát, és — Savoyáért való köpöllásul (!?) Romagnát (!?) enged meg; ellenben Toscana bekebelezését semmi szín alatt meg nem engedi.

— Bécs, márc. 2. A „Donauzeitung” is megeafolja a „Chronicle” orosz-osztrák védszövetségre vonatkozó közlését, hozzátévé, hogy a hesseni hereg szabadsággal Darmstadtba utazott. (Sz. Pétervárott az orosz hivatalos újság hazudtolta meg az orosz-osztrák szövetség híret.)

— Páris, márc. 1. A császár a senatus megnyitása-kor a következőt mondta: Öszintén ohajtja a békét és mitsem mulasztand el annak föntartására; reméli, hogy Európa bonyodalmai elhárítvák. A villafrancei békekötés oda irányult, hogy Velence kivívja függetlenségét a közép-olaszországi heregek visszahelyezésének árán. A császár, ezen tervének meghiusulta iránt sajnálatát fejez ki Bécsben és Turinban s később tapasztalta, hogy a nagyhatalmak az érdekeket kiengesztelni ohajtták. Ezen ohajt támogatni mindenesetre fontos volt. A császár egy combinatiót javalt, mely azon kilátással kecsgetetett, hogy el fog fogadtatni. Mithogy ő Olaszországot hadseregével minden beavatkozás ellen oítalmazza, joga van ezen oítalom határait körülírni. Ez okból azt tanácslá a szárd királynak, hogy azon tartományokat, melyek önkénynt felajánlják magukat neki, szívélyesen fogadja ugyan el, de Toscanának önkormányzatát és a pápa jogát tisztelje. A császár Ejszak-Olaszország átalakítására nézve, mely Szárdiáát az Alpokhoz közel juttatá, kötelelenségének tartá, az Alpoknak Franciaországra néző oldalát igénybe venni. Franciaország egyébiránt ezen méltányos területi követelést, mely semmi nyugtalanító oldallal nem bír, a nagyhatalmak jóakarására bízta. A császár megpendítvén Romagna viszonyait és utalván a pápai hatalomnak föntartására, valamint azon tiszteletre, melyet az egyház feje iránt mindig tanusított azt mondá: Azon különben hasztalan törekvése által, hogy Romagna népeit a pápa tekintélye alá visszavesse, legalább azon szándékát nyilvánítá, hogy a szent atya egyházi uralmának elvét megörizze. Az előzmények odamutatnak, hogy nem sokára megoldatnak a bonyodalmak és így ideje, hogy Franciaország is a béke új korszakát üdvözölje. A császár aztán fölemlíti a munkásosztályok termelésének olcsóságát és föltünteteti az Angliával kötött kereskedelmi szerződés előnyeit, mely szerződés, mint mondja, a szövetséget szilárdítani fogja. A senatusat fölszólítja, hogy támogassa a kivittelt könnyítő törvények elfogadását; beszéde végsoraiban békével kecsgette a senatus.

— Bern, márc. 1. Benedittit a párisi értekezletnek volt tollnokát, a francia kormány Savoya ügyét illetőleg különös megbízással Bernbe küldte volna. — A sa-

voyaiak aláírásainak száma a Schweizhoz való csatlakozás mellett 8065 re megy

— *London*, febr. 29. Az alsóház tegnapi ülésében Peel támogatta Kinglake indítványát a Savoya bekebelezésére vonatkozólag váltott levelek előterjesztéséről. Peel és Kinglake állítják, hogy Savoya- és Nizzára nézve csakugyan szerződés Franciaország és Szardínia közt. Hasonló biztosítást tón Russel lord, hozzátevén, hogy az angol kabinet hivatalosan nem értesült ugyan az említett szerződésről, de reméli, hogy Napoleon császár felhagyott a bekebelezés tervével. Ez nagy aggodalmakat okozna Európában és így Franciaországot legkevésbé sem erősítené. A vita akkorra halasztatik, midőn az iratok elő fognak terjesztetni. A költségvetés feletti vita a kormányra nézve kedvező módorban folyt.

TÁROGATÓ.

— A „Religio” 17. számában ily cím alatt „Milyen olvasmányok illetik meg az egyháziakat” közlött vezércikk alatt a következő figyelemreméltó jegyzetet olvassuk: „A *wiesenthal* esperesi kerület papsága Badenben jan. 17-én tartott tanácskozásában következő végzéseket hozott: 1) Kötelezzük magunkat, hogy naptárainkat és hirdapjainkat a tanácskozmány általános többsége ítéletének alávetjük; s annak afölötti határozását, ha vajjon azok a kath. egyházhoz ellenségesekül tekintendők-e vagy sem, elfogadjuk. 2) Lekötelezzük magunkat előre, papi becsületünkre, hogy ezentul sem naptárt, sem hirdapot nem tartandunk, melyeket a tanácskozmány többsége egyháztalanságként nyilatkoztat ki. 3) Ellenséges indultu iratokul a kath. egyház iránt, a tanácskozmány ezeket bélyegzi...” (Itt megnevezetnek a kikülsőből naptárak és lapok.) Lehetne, sőt kellene nálunk is ilyesmit lendíteni: a tér ugyanesak tágas, valamire csak tekintünk. Bár üdvözölhetünk minél-hamarabb fülvirradtát azon napnak, midőn a magyar kath. ember megszűnik drága pénzével fizetni saját házának gyujtogatót. Az alesperesi tekintélyt ily sokat végbevitelne.

— *Nt. Tulabér János* ur, kinek költeményei nemsokára kikerülnek a sajtó alól, a következő jelentést küldte be hozzánk: „Mintán a költeményeire hirdett előzetes ideje különben sem volt hosszúra szabva, az ívek pedig közbejött akadályok miatt kissé későn küldettek szét, az előzetes határideje jövő april hó 1-ig hosszabbítatik meg.” Ugyanesak a t. költő baráti megkeresése folytán kijelentjük, hogy azt mi is (az „Idők Tanuja” és „Tanodai Lapok szerkesztősége”) elfogadjuk.

— A *nemz. Muzéum díszterme* számára újabban *Schöffler* Idu kisasszony Gyűrből 120, Nagy Lajosné, szül. *Dobay Erzsébet* pedig Nagy-Váradról és Debrecenből 282 forintot küldött be, mint több lelkes honleány adakozását.

— *Bukaresti Magyar Közlöny* cím alatt *Várady Ádám* szerkesztése mellett márc. hótól kezdve magyar hetilap induland meg Bukarestben. — Az előzetési felhívás többi közt így szól: „... A lenni vagy nem lenni ítéletzavára hosszas álmából végre öntudatra ébredt magyar szellem

Ipar, gazdaság, pénzügy, kereskedelem és közlekedés.

Börzsetávirat Bécsből, márc. 2. 5% Metalliques 69.40. — Nemzeti kölcsön. 77.25. — Bankrészvények 865. — Hitelrészvények 194.50. — Augsburg 113. — London 132.25. Arany agió 6.27.

Piaci árak Pesten márc. 2. Alsó-ausztriai mérő ausztr. ért. Buza legjobb, 5 fr. 4 kr. közép, 4 fr. 80 kr. legalsóbb

832

őket (az oláh-fejedelemségek, Bukovina- és Besszarábiában letelepült magyarokat) is átvillanyozván, eszközről gondoskodnak, mely léteiket az anyanemzetéhez szorosabban csatolván, fömmeradhatásukat biztosítsa. Ily eszközül a bukaresti magyar egylet, mint az oláh tartományokban létező első s még mindig egyetlen magyar könyvtár és iskola fontartója, elhatározta előfizetést nyitni egy, saját ellenőrkölése alatt kiadandó magyar közlönyre. Mily fontosságn tehat e lap, fölösleges bővebben fejtegetnünk, minthogy még egyszerűen elmondjuk, miszerént tisztá jövedelme a régi magyar telepekből fömmeradt községek körében való magyar könyvtárak s később iskolák felállítására lesz a bukaresti magyar egylet által fordítandó. A „*Bukaresti Magyar Közlöny*” tartalma leend: 1) Az itteni magyarságot érdeklő kormány-rendeletek rövid kivonatban. 2) Politikai szemle. 3) Kereskedelmi és ipariüzleti közlemények. 4) Az oláh tartományok ismertetése. 5) A magyar telepek s azok mostani helyzetének tüzetes ismertetése, kiterjeszkedve a „*Bukaresti Magyar Egylet*” útján e lap által elősegítendő magyar könyvtár- és iskola-ügyre. 6) Vegyes közlések. 7) E jótékony célu lap bevételei- és kiadásainak fél-évenkénti pontos számadása. Előfizetési ára félre, postabérral, 6 fr. — Aláírva: *Koos Ferenc*, a „Bukaresti Magyar Közlöny”-t kiadó Egylet elnöke; *Várady Ádám* szerkesztő.

— *Liverpoolban* az erkölcsiség nagyon rossz lábon állhat, legalább ezt bizonyítja az alább következő adat. Angliában ugyanis a hirdelen vagy gyanus halállal kimaltakat hatóságilag meg szokták vizsgálni: Liverpoolban a mult évben 690 ily vizsgálat alá eső halálozás történt, s e 690 egyen nagyrésze gyilkolás, részegség, öngyilkosság, megfagyás, mérgezés, stb. által mult ki.

— *Hajótörések.* A „*Luna*” amerikai hajó mintegy 100 kivándorlóval és 24 hajósegéllyel a *bafeuri* szigetnél hajótörést szenvedett, s az összes személyzetből csak kettő menekülhetett meg. — *Kaliforniában* pedig a „*Northern*” gőzös süllyedt el 30 utassal.

— A *déli állam-vaspályatársaság* köteleztetik a magyar- és horvátországi vasutvonalakat kiépíteni s e vonalak 1861-ben lesznek megnyitandók; ez okból az építéssel sietnek. A társaság bevétele oly nagy volt, hogy a 250 frankos részvényekre 30—36 frank osztalék esik.

— *Reményi Ede* arekébe a nemzeti Muzéumban is meglesz, írja a „*Hf.*” *Gyöngyi* — *Giergl* néven ismert kitünő tehetségű képművész festi, ki ez érdekes mű készítéséhez már hozzá is fogott.

— *Az üresedésbe jött pest-bélvárosi főorvos-állomásra* *tr Gurovits* főorvos városi fő-orvos, ennek helyére pedig *ferencvárosi fő-orvossá tr Froman* lón kinevezve.

— *Hajnal Abel* elnök a békési kaszinó nevében 166 frt. 46 krt küldött be az akadémiai palota javára.

Nemzeti színház. — Ma adatik: „**Alvajáró.**” Opera 3 felvonásban

Tulajdonos kiadó és felelős szerkesztő: **Lonkay Antal.** Főmunkatárs: **Garay Alajos.**

4 fr. 48 kr. — Rozs legjobb, 2 fr. 76 kr. közép, 2 fr. 66 kr. legalsóbb, 2 fr. 50 kr. — Árpa legjobb, 2 fr. 17 kr. közép, 2 fr. 3 kr. legalsóbb, 1 fr. 96 kr. — Zab legjobb, 1 fr. 82 kr. közép, 1 fr. 75 kr. legalsóbb, 1 fr. 68 kr. — Kukorica legjobb, 2 fr. 59 kr. közép, 2 fr. 52 kr. legalsóbb, 2 fr. 38 kr.